

Arrest

nr. 341 173 van 13 februari 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. JACOBS
Kroonlaan 88
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse origine te zijn, op 19 september 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 september 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 november 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 januari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat F. JACOBS verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Palestijnse nationaliteit te bezitten. U werd geboren in Khan Younes. Op 7 oktober 2022 verliet u Gaza en reisde u via Egypte en Turkije naar Griekenland. U diende in Griekenland op 19 december 2022 een verzoek om internationale bescherming in. Op 2 maart 2023 werd u de vluchtelingenstatus toegekend. Tijdens uw reisweg naar Griekenland werd u op zee vastgebonden en geslagen door politie. In het opvangcentrum in Griekenland werd u aangevallen door de politie en was het eten niet eetbaar. Nadien vond u in Griekenland geen onderwijs en medische zorg. U moest op straat slapen waar u werd lastig gevallen door daklozen en druggebruikers. In Athene werd u regelmatig tegenhouden door de politie en gefouilleerd. U verliet Griekenland twee maanden nadat u uw bescherming status kreeg. U reisde met het vliegtuig naar België waarna u besloot om in Duitsland een vriend te bezoeken. Hierna zou u in België een asielaanvraag indienen. U diende in Duitsland per ongeluk een asielaanvraag in en bleef hier anderhalf jaar tijd waarna u

vertrok uit Duitsland omdat de omstandigheden in het opvangcentrum niet goed waren. U wachtte de beslissing van uw asielaanvraag niet af.

U kwam in oktober 2024 aan in België en diende op 17 oktober 2024 een verzoek om internationale bescherming in. Ter ondersteuning van uw verzoek legde u volgende documenten neer: kopie identiteitsdocumenten, kopie verblijfsvergunning Griekenland, twee psychologische documenten, een USB stick met filmpjes van het opvangcentrum in Griekenland en uw verwoeste huis in Gaza en kopie van uw bus ticket.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

U legde twee medische documenten neer om uw psychologische toestand aan te tonen. Hierin staan uw symptomen beschreven als angstaanvallen, last hebben van flashbacks en het voeren van gesprekken met familieleden die er niet zijn (zie groene map – psychologische documenten). Nergens staat geschreven dat u niet in staat zou zijn om het persoonlijk onderhoud te voeren. U gaf aan zich goed en klaar te voelen om het interview te houden (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS, 23 juli 2025, p. 2, 5). Er werd u benadrukt dat u steeds een pauze kon vragen (CGVS, p. 2). Bovendien werd er een pauze gehouden waarna u bevestigde dat u zich nog steeds goed voelde om het interview verder te zetten (CGVS, p. 16). U bedankte meermaals de tolk en protection officer voor de goede behandeling tijdens het persoonlijk onderhoud (CGVS, p. 2, 12, 16, 22). Door dit alles kan worden besloten dat het persoonlijk onderhoud zonder problemen heeft plaatsgevonden.

Bijgevolg kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhevige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit de elementen die voorhanden zijn (Eurodac, informatie derde landen en uw verklaringen), blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist (CGVS, p. 4).

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de

zaak een “bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid” moet worden bereikt, wat slechts het geval is “wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht komt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid” [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén “zeer verregaande materiële deprivatie” teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024>; Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainlandgreece_en; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf.

Uit bovenstaande informatie blijkt dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Er zijn ngo's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigden van internationale bescherming. De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Omtrent uw Griekse verblijfsvergunning (ADET)

Volgens de toegevoegde informatie (zie blauwe map – aanvraag derde landen) werd u de vluchtelingenstatus toegekend op 2 maart 2023. Uw verblijfsvergunning is geldig tot 7 maart 2026. Uw fysieke ADET bent u kwijtgeraakt in België (CGVS, p. 4).

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw gedrukte verblijfsvergunning, het document dat bewijst dat u in het bezit bent van een geldige verblijfsvergunning, bent kwijtgeraakt (CGVS, p. 4).

Het Commissariaat-Generaal wijst er vooreerst op dat dit verlies alleen op uw eigen beweringen berust en dat u geen concreet bewijs levert waaruit blijkt dat u deze geldige verblijfsvergunning daadwerkelijk bent kwijtgeraakt. Zo heeft u dit verlies nergens aangegeven bij autoriteiten (CGVS, p. 4). Aangezien uit uw volledige dossier duidelijk blijkt dat u in het bezit zou moeten zijn van een dergelijk document, volstaan loutere beweringen niet om het verlies ervan vast te stellen.

Vervolgens merkt het Commissariaat-generaal op dat, hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van specifieke moeilijkheden waarmee personen die niet langer in het bezit zijn van een geldige verblijfsvergunning bij terugkeer worden geconfronteerd, deze objectieve informatie geen verwijzing bevat naar soortgelijke problemen waarmee personen die niet langer in het bezit zijn van de gedrukte verblijfsvergunning zouden worden geconfronteerd. Uit de objectieve informatie over de verlenging in geval van verlies van de ADET blijkt immers dat het mogelijk is een vervangkaart (replacement card) te verkrijgen in geval van verlies van de gedrukte verblijfsvergunning (ADET). Hiervoor moet men zich naar een asielbureau begeven om het verlies van het document te melden en een verklaring van verlies te verkrijgen, die aan de politie moet worden overgelegd. De politie geeft de betrokkene een kennisgeving. Het Asielbureau moet van deze kennisgeving in kennis worden gesteld en ongeveer vier maanden na de kennisgeving neemt het een nieuwe beslissing over de afgifte van een verblijfsvergunning. Zodra de beslissing is genomen, moet een afspraak worden gemaakt bij het bevoegde politiebureau om de nieuwe gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen. De procedure is vergelijkbaar in geval van beschadigde documenten (Refugee Info Greece - How to renew and replace lost, damaged or expired documents, 6 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985619341335>; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wpcontent/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf).

Ten derde blijkt uit uw administratief dossier duidelijk dat uw verblijfsvergunning nog niet verlopen is, u beweert alleen (- in tempore suspecto en zonder het te bewijzen -) dat uw gedrukte verblijfsvergunning verloren zou zijn. Hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van de specifieke moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben wanneer zij terugkeren, maakt deze objectieve informatie geen melding van soortgelijke problemen waarmee personen worden geconfronteerd die geen gedrukte verblijfsvergunning meer hebben. U zal dus niet met dezelfde moeilijkheden worden geconfronteerd als de begunstigten van internationale bescherming in Griekenland wiens verblijfsvergunning is verlopen en die naar die lidstaat moeten terugkeren.

Uit objectieve informatie blijkt ook dat het fysieke document pas ongeldig wordt nadat aangifte van diefstal of verlies naar behoren is gedaan, bij de politie in Griekenland (ibid.). Deze informatie geeft evenmin aanleiding om te vermoeden dat de ongeldigheid van een gedrukte ADET, in het kader van een procedure die tot doel heeft een identiek document te vervangen, zou leiden tot de opschorting of intrekking van het verblijfsrecht of andere rechten die aan dit document zijn verbonden. Bijgevolg zou u, zelfs indien zou moeten worden geconcludeerd dat u niet langer in het bezit bent van uw gedrukte verblijfsvergunning, niet worden geconfronteerd met de moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die niet langer over een geldige verblijfsvergunning beschikken.

Omtrent uw AFM

Uit objectieve informatie blijkt dat personen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen in Griekenland automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. Begunstigten van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (Ibidem). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem).

In dit geval hebt u uw verzoek om internationale bescherming na 31 december 2020 ingediend. Daarom moet worden opgemerkt dat u, toen u in Griekenland was als verzoeker, een fiscaal registratienummer had waarmee u toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het Commissariaat-generaal is daarom van mening dat u bepaalde stappen hebt kunnen ondernemen om werk te vinden en in uw levensonderhoud te voorzien. Als begunstigde van internationale bescherming werd u een ADET verleend. U moest vervolgens een afspraak maken bij de verantwoordelijke 'Taks Office' om de gegevens van uw AFM bij te werken (Cfr. Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights p. 20-21, gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf).

U weet echter niet wat een AFM is en ondernam geen pogingen om uzelf te informeren welke rechten u hiermee kon laten gelden in Griekenland (CGVS, p. 10). U zou het mogelijks zelfs ontvangen hebben zonder dat u het weet (CGVS, p. 10) wat verklaringen zijn die wijzen op het gebrek aan intentie om zich te vestigen in Griekenland. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u beroep zou hebben gedaan op een overheidsinstantie of overheidsorganisatie om ondersteuning te krijgen. Het komt u als statushouder toe om de middelen die het recht en uw status in Griekenland u bieden terdege te gebruiken, hetgeen u allerminst aantoot.

Omtrent uw AMKA

Het Commissariaat-generaal wijst erop dat personen die internationale bescherming genieten, om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te verkrijgen, zich binnen een maand na de afgifte van hun verblijfsvergunning (ADET) naar een dienstverleningscentrum voor de burger moeten begeven om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA) om te zetten in een sociaalzekerheidsnummer (AMKA). Objectieve informatie wijst niet op bijzondere problemen bij het voltooien van deze procedures in de periode 2020-2023 (AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDAGR_2023-Update.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socioeconomic rights , gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, blz. 19, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024 (beschikbaar op: https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf). U toont niet aan dat het voor u niet mogelijk was om uw AMKA aan te vragen of te activeren. Het komt aan de verzoeker toe om de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten in Griekenland te doen gelden.

U weet echter niet wat uw AMKA is en probeerde niet om zich te informeren hoe u deze kon bekomen (CGVS, p. 9). Dat er niemand in Griekenland was om u hierover te informeren en te helpen staat haaks op het gegeven dat u toegang had tot een advocaat waarmee u uw verblijfsvergunning en paspoort kon bekomen (CGVS, p. 9-10). Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u beroep zou hebben gedaan op een overheidsinstantie of overheidsorganisatie om ondersteuning te krijgen. Het komt u als statushouder toe om de middelen die het recht en uw status in Griekenland u bieden terdege te gebruiken, hetgeen u allerminst aantoot.

De informatie toont aan dat zelfs als u deze stappen niet had ondernomen, en als u dus de stappen moet ondernemen die nodig zijn in geval van terugkeer om er een te verkrijgen, u niet verstoken zou zijn van gratis toegang tot medische noodhulp, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>). Verschillende Ngo's bieden ook medische en psychosociale hulp en begeleiding aan aan begunstigten van internationale bescherming in Griekenland (UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/accessto-healthcare/>; en Communication on the status of migration management in mainland Greece (p. 4, 12)). Toegang tot psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook mogelijk in bepaalde omstandigheden: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection – p. 42-44, beschikbaar op: https://migration.gov.gr/wp-content/uploads/2024/04/ENGLISH_BROCHURE.pdf). Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging. Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland dus vooraleer er u internationale bescherming werd verleend, geconfronteerd

werd met bepaalde ernstige feiten en situaties zoals de moeilijkheden met de politie op uw reisweg en in het opvangcentrum (waarvan u filmpjes neerlegde) (CGVS, p. 16-17) en gebrek aan medische zorg voor een ontstoken nagel (CGVS, p. 19) moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland werd achtervolgd door druggebruikers en daklozen die u wilde aanvallen en u in Athene werd gecontroleerd en gefouilleerd door de politie die u niet respectvol behandelde (CGVS, p. 16-17), moet worden opgemerkt dat deze situatie niet kan worden aangemerkt als een onmenselijke of vernederende behandeling. Een politiecontrole kan louter procedureel zijn. Het niet respectvol gedrag van de politie kan u op geen enkele manier aantonen waardoor dit niets meer is dan een blote bewering.

Bovendien blijkt op basis van de gegevens die voorhanden zijn dat u naar aanleiding van uw ervaringen géén pogingen hebt ondernomen om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties, hoewel hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet. Zowel voor de door u verklaarde problemen met daklozen, druggebruikers en politie liet u na dit te melden bij desbetreffende autoriteiten (CGVS, p. 21). Omtrent de door u verklaarde wantoestanden van de politie zou u éénmaal naar een politiekantoor zijn gegaan waarna er niet naar u werd geluisterd (CGVS, p. 21). U kan hier echter geen enkel bewijs van neerleggen terwijl hiernaar gevraagd werd (CGVS, p. 21) waardoor dit niets meer is dan een blote bewering. U liet het dan ook na om contact op te nemen met de Griekse Ombuds om deze praktijken aan te kaarten (CGVS, p. 21).

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid, huisvesting en onderwijs voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe eerder beperkte stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen.

Dient immers te worden opgemerkt dat u, toen u in Griekenland was als verzoeker, een fiscaal registratienummer had waarmee u toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning.

Het Commissariaat-generaal is daarom van mening dat u bepaalde stappen hebt kunnen ondernemen om werk te vinden en in uw levensonderhoud te voorzien.

Met betrekking tot uw moeilijkheden op het vlak van huisvesting merkt het CGVS op dat u niet buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om terecht bent gekomen in een toestand van verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelde om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve. In de twee maanden dat u in Griekenland verbleef na de toekenning van de vluchtelingenstatus was u hoofdzakelijk dakloos (CGVS, p. 14). U kon douches nemen bij Arabischtalige personen, kon geld lenen bij vrienden om uw eten te bekostigen en had toegang tot elektriciteit door een Arabische winkel waar u uw telefoon kon opladen (CGVS, p. 20). Daarnaast kon u af en toe rekenen op uw vrienden die een slaapplek aanboden (CGVS, p. 19). Verder overtuigen uw pogingen om een verblijfplaats te vinden niet. Gevraagd om een overzicht te geven van alle stappen die u ondernam zei u enkel naar uw vrienden te zijn gegaan voor onderdak en maakte u eenmaal melding bij de politie dat u dakloos was (CGVS, p. 19) wat zeer beperkte pogingen zijn. U zou niets kunnen huren omdat u niet beschikte over geld (CGVS, p. 19), hetgeen niet overtuigd gezien u wel in staat was om een advocaat te betalen om uw reispaspoort te bekomen en hierna uw reisweg kon financieren (zie infra). Gevraagd naar uw pogingen om werk te vinden om een verblijfplaats te bekostigen zei u dat er geen werk is in Griekenland (CGVS, p. 19), wat een louter een veronderstelling en veralgemenende verklaring is die op geen enkele manier overtuigd. U zou eenmaal naar een arbeidskantoor gegaan zijn (dat u niet aantoont terwijl hiernaar

gevraagd werd), maar kan hiervan de naam niet geven en probeerde hierna niet om naar een andere plek te gaan (CGVS, p. 20-21).

Met betrekking tot uw moeilijkheden bij het vinden van onderwijs om de Griekse taal te leren merkt het CGVS op dat u beperkte stappen ondernam. Zo ging u amper éénmaal naar een school in Athene en bevestigde u dat u verder geen stappen ondernam om onderwijs te vinden in Griekenland (CGVS, p. 18). Dat u in deze school niet werd geholpen is louter een blote bewering die u op geen enkele manier aantoont (CGVS, p. 18). Zo kan u de naam van de school niet geven.

Omtrent al deze zaken merkt het CGVS eveneens op dat u geen contact opnam met personen of organisaties die instaan om net erkende vluchtelingen in Griekenland te helpen (CGVS, p. 18, 20). Het CGVS besluit dat u duidelijk niet de intentie had om in Griekenland te blijven en aldus kan worden aangenomen dat u onvoldoende uw rechten heeft uitgeput om een duurzaam en waardig verblijf aldaar uit te bouwen.

Het CGVS is van oordeel dat het risico om in een toestand terecht te komen die in strijd is met artikel 3 EVRM in wezen afhangt van de middelen, autonomie en zelfredzaamheid van de betrokkene om zelf diens rechten uit te oefenen en in diens levensonderhoud te (kunnen) voorzien.

U bent voldoende autonoom en zelfredzaam en beschikt over voldoende middelen om bij terugkeer naar Griekenland uw plan te trekken.

Uit uw verklaringen blijkt dat u voldoende zelfredzaam was in Griekenland. U heeft er de procedure doorlopen om een reispas te verkrijgen, wat niet automatisch gebeurt (CGVS, p. 9-10). Het CGVS wijst er echter op dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland niet automatisch een reisdocument krijgen, maar pas nadat de betrokkene hiertoe een specifiek verzoek heeft ingediend bij het paspoortbureau van de Griekse politie. De persoon die internationale bescherming geniet, moet ook bepaalde documenten voorleggen, waaronder een kopie van de beslissing tot toekenning van internationale bescherming en een kopie van zijn ADET (of een bewijs dat zijn ADET-aanvraag in behandeling is), en moet de som van 84,40eur betalen. De begunstigde van internationale bescherming moet een lijst raadplegen die regelmatig online wordt gepubliceerd om te weten te komen of het reisdocument klaar is. Als het reisdocument klaar is, moet de betrokkene naar het Regionaal Asielbureau van Thessaloniki of het Regionaal Asielbureau van Attica gaan om het in ontvangst te nemen. Al deze procedures moeten persoonlijk worden uitgevoerd (Refugee.info Greece, Travel Documents in Greece, 9 februari 2024, beschikbaar op : <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985654192535>). Dat u om dit document te bekomen een advocaat onder de arm had genomen en de kostprijs 700 euro bedroeg (CGVS, p. 11) is een andere indicatie voor uw (financiële) zelfredzaamheid. Verder verwijst u meermaals naar een netwerk van vrienden in Griekenland die u informatie gaven over bepaalde zaken en u soms hadden opgevangen (CGVS, p. 11, 14, 19, 20).

Verder merkt het CGVS nog andere indicaties van uw zelfredzaamheid en autonomie op. Zo behaalde u in Gaza een diploma hoger onderwijs als medisch secretaris (CGVS, p. 11-12). Daarnaast organiseerde en betaalde u 190 euro met hulp van uw broer uw reis vanuit Griekenland naar België waarna u anderhalf jaar in Duitsland kon verblijven (CGVS, p. 13-14). Hierna regelde u uw vertrek naar België met de flix bus en kocht een Palestijnse vriend uw ticket (CGVS, p. 15).

Omtrent uw psychologische problematiek merkt het CGVS het volgende op. Uit de informatie die u hebt verstrekt, blijkt geen voldoende significante kwetsbaarheidfactor van uw kant uit die deze analyse zou kunnen wijzigen. Het CGVS is dan ook van oordeel dat uw gezondheidsprobleem, zoals gedocumenteerd in België niet in die mate gekarakteriseerd is dat het aan uw situatie in Griekenland een significant verhoogde graad van kwetsbaarheid verleent, en bijgevolg een andere perceptie van uw levensomstandigheden in dit land rechtvaardigt. Zo legde u slechts één document neer wat uw psychologische problemen omschrijft. Hierin is dan ook geen diagnose gesteld, maar staan louter symptomen beschreven als flashbacks, angstaanvallen, bezorgdheid en het praten met familieleden die niet aanwezig zijn (zie groene map). Het tweede document toont enkel aan dat u op 2 juni 2025 een afspraak had met een psycholoog, verdere informatie ontbreekt (zie groene map). U zou in België een psychiater toegewezen hebben gekregen, maar had deze afspraak gemist door een probleem met de post (CGVS, p. 4-5). U liet het na hiervan bewijs te bezorgen terwijl u dat werd gevraagd (CGVS, p. 5). Aangezien deze problemen reeds in Griekenland begonnen, is het bevreemdend dat u in Duitsland waar u zich anderhalf jaar in de asielprocedure bevond geen psychologische hulp heeft gezocht (CGVS, p. 7). Dat niemand u deze hulp voorstelde in Duitsland is geen afdoende verklaring aangezien u hier zelf kan naar vragen (CGVS, p. 7). Verder weerhoudt deze problematiek u er niet van om in België te werken en naar de bibliotheek te gaan (CGVS, p. 8). Wat er ook van zij, niets wijst erop dat deze symptomen zulke specifieke en doorgedreven behandeling vereist die er in Griekenland niet voor handen zijn. In Griekenland zou u nadat uw beschermingsstatus werd toegekend tweemaal naar het ziekenhuis zijn gegaan voor psychologische hulp, maar werd u weggestuurd (CGVS, p. 6). U kan dit echter op geen enkele manier aantonen aangezien u dit nergens heeft gemeld (CGVS, p. 7) waardoor dit louter een blote bewering is. Bovendien ondernam u geen pogingen om psychologische hulp te krijgen naast uw stappen die u ondernam in het ziekenhuis (CGVS, p. 7) wat eerder beperkt is. Des te meer omdat u geen bewust geen pogingen ondernam om uw AMKA te bekomen (zie supra) wat u in Griekenland kon helpen om deze zorg te bekomen. Uw behandeling in België bestaat uit vijf psychologische sessies die u heeft gehad waar u uw hart kon luchten en praten (CGVS, p. 7-8). Meermaals gevraagd waarom deze behandeling niet kan worden verder gezet in Griekenland zei u dat u in België alles heeft gevonden zoals werk, onderwijs en opvang, u niet wil terugkeren naar Griekenland en uw omstandigheden daar slecht waren (CGVS, p. 9). Deze verklaring

toont op geen enkele manier aan waarom uw psychologische behandeling niet kan worden verder gezet in Griekenland. Er kan dan ook vanuit gegaan worden dat u deze behandeling verder kan zetten in Griekenland. Hieruit blijkt allerm minst dat u een bijzondere medische kwetsbaarheid vertoont of een complexe en gespecialiseerde medische behandeling nodig heeft die een terugkeer naar Griekenland in de weg zou staan. Het CGVS merkt op dat u een korte tijd na de toekenning van uw beschermingsstatus vertrokken bent uit Griekenland wat niet getuigt van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in Griekenland te bouwen en er uw rechten te doen gelden. Zo bleef u maar twee maanden na het krijgen van uw beschermingsstatus in Griekenland (CGVS, p. 13-14). Uw verklaring dat België sinds Gaza uw doelstemming was (CGVS, p. 15) is een verdere indicatie dat u niet de intentie had om zich duurzaam te vestigen in Griekenland.

Bovendien kan er nog op gewezen worden dat u vooraleer u uw verzoek in België indiende, u in Duitsland een verzoek om internationale bescherming indiende, maar dat u het resultaat hiervan nooit afwachtte (CGVS, p. 15). Dit gegeven breekt uw nood aan bescherming ten opzichte van Griekenland danig af. Dat u bovendien op uw reis naar Duitsland, reeds België passeerde en hier geen verzoek om internationale bescherming indiende breekt deze nood finaal af (CGVS, p. 14).

De documenten die u neerlegde kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Uw psychologische documenten en filmpjes ten tijde van uw periode in het opvangcentrum in Griekenland werden hierboven reeds besproken. De andere filmpjes op de USB stick hebben betrekking tot de situatie in Gaza (CGVS, p. 17) wat geen invloed heeft in de beoordeling van uw situatie in Griekenland. Uw identiteitsdocumenten ondersteunen louter uw identiteit. De kopie van uw verblijfskaart uit Griekenland toont enkel aan dat u over een beschermingsstatus beschikt, wat in deze beslissing niet wordt betwist. Het bus ticket toont enkel uw reisweg van Duitsland naar België aan.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar uw land van herkomst.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van de artikelen 3 en 13 EVRM, van de artikelen 4 en 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, van de artikelen 23 en 39 van de richtlijn 2005/85/EG van de Raad van 1 december 2005 betreffende minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus, van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/7, 48/9 en 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van “art. 2 par. 2 en 3” van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van “het beginsel van behoorlijk bestuur waaronder zorgvuldigheidsplicht” en van de “principes van machtsoverschrijding”.

Als bijlage bij haar verzoekschrift voegt verzoekende partij een psychologisch attest d.d. 9 januari 2025 (bijlage 3), een rapport van CERD (Comité pour l'élimination de la discrimination raciale) van 24 december 2024 (bijlage 4), het rapport “Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights” gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in april 2025 (bijlage 5) en het “Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland” gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken in september 2024 (bijlage 6).

2.2. Op 14 januari 2026 legt verwerende partij een aanvullende nota neer met een actualisatie van de landeninformatie inzake de algemene situatie voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland (zie rechtsplegingsdossier, stuk 10).

2.3. Op 18 januari 2026 legt verzoekende partij twee aanvullende nota's neer met als bijlage een schrijven d.d. 19 november 2025 van een tiental afgevaardigden van Griekse (hulp)organisaties aan het Commissariaat-generaal (en DVZ) (bijlage 1). Als bijlage bij haar tweede aanvullende nota voegt zij tevens het rapport “Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights” gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in april 2025 (bijlage 2) (rechtsplegingsdossier, stuk 12).

2.4.1. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke

debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund. De onderdelen van het middel die door verzoekende partij worden ontwikkeld zullen derhalve slechts besproken worden in de mate dat ze betrekking hebben op de in het onderhavige arrest in aanmerking genomen motieven.

2.4.2. De Raad duidt er vooreerst op dat de uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 20 oktober 2006, nr. 163.900; RvS 8 januari 2007, nr.166.392). De Raad stelt vast dat verzoekende partij niet de minste toelichting geeft op welke wijze zij artikel 13 EVRM, artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, artikelen 23 en 39 van voormelde richtlijn 2005/85/EG, artikelen 10 en 11 van de Grondwet en de "*principes van machtsoverschrijding*" geschonden acht. Deze onderdelen van het middel zijn derhalve niet ontvankelijk.

2.4.3. Dient vervolgens te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing met recht wordt gemotiveerd dat in hoofde van verzoekende partij geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

De motieven dienaangaande luiden als volgt:

"Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

U legde twee medische documenten neer om uw psychologische toestand aan te tonen. Hierin staan uw symptomen beschreven als angstaanvallen, last hebben van flashbacks en het voeren van gesprekken met familieleden die er niet zijn (zie groene map – psychologische documenten). Nergens staat geschreven dat u niet in staat zou zijn om het persoonlijk onderhoud te voeren. U gaf aan zich goed en klaar te voelen om het interview te houden (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS, 23 juli 2025, p. 2, 5). Er werd u benadrukt dat u steeds een pauze kon vragen (CGVS, p. 2). Bovendien werd er een pauze gehouden waarna u bevestigde dat u zich nog steeds goed voelde om het interview verder te zetten (CGVS, p. 16). U bedankte meermaals de tolk en protection officer voor de goede behandeling tijdens het persoonlijk onderhoud (CGVS, p. 2, 12, 16, 22). Door dit alles kan worden besloten dat het persoonlijk onderhoud zonder problemen heeft plaatsgevonden.

Bijgevolg kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhevige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen."

Verzoekende partij slaagt er geenszins in om deze motieven te ontkrachten. In haar verzoekschrift en aanvullende nota's benadrukt zij haar psychische kwetsbaarheid, doch zonder *in concreto* afbreuk te doen aan voormelde terechte en pertinente vaststellingen inzake de door haar aangehaalde psychische problemen en desbetreffend bijgebrachte attesten. Ook met het louter opnieuw bijbrengen van het reeds eerder door haar bijgebracht psychologisch attest d.d. 9 januari 2025 (bijlage 3 van het verzoekschrift; zie ook administratief dossier, stuk 5, map documenten, doc. 3) werpt zij geen ander licht op de hieromtrent gedane vaststellingen. Hoewel verder op zich kan worden aangenomen dat de situatie in Gaza een psychologische impact heeft op verzoekende partij, benadrukt de Raad evenwel dat, gelet op het voorgaande, verzoekende partij in gebreke blijft aan te tonen dat haar mentale gezondheidstoestand van die aard en/of ernst is dat zij niet bij machte zou zijn om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen en in dit kader verschillende gehoren af te leggen.

Dient derhalve te worden besloten dat verzoekende partij niet concreet aantoonde of hard maakt dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert zij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duidt zij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

2.4.4. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling die al dergelijke bescherming heeft gekregen in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren, tenzij hij elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer: (...) 3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie;”

Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel vervat in artikel 33, lid 2, a) van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: de Procedurerichtlijn).

Dit beginsel van wederzijds vertrouwen betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden. Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht komt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./Bundesrepublik Deutschland*, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van *“tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”*, dan vallen volgens het Hof deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens van de zaak (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken 297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 89). Er kan voorts volgens het Hof niet volledig worden uitgesloten dat een persoon, die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij, bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C517/17, *Addis*, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163-17, *Jawo*, pt. 95).

2.4.5. Uit de bestreden beslissing en de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland.

Blijkens de verklaringen van verzoekende partij en de stukken in het administratief dossier werd verzoekende partij op 2 maart 2023 een vluchtelingenstatus toegekend in Griekenland en werd zij in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning, ADET genaamd, die drie jaar geldig is (geldig van 08/03/2023 tot 07/03/2026), en van een reispaspoort (zie verklaring DVZ, vragen 23 en 27; notities CGVS, p. 9-10; verblijfsvergunning Griekenland (kopie) (administratief dossier, stuk 5, map documenten, doc. 2); 'Aanvraag derde landen Griekenland' (administratief dossier, stuk 6, map landeninformatie)).

In zoverre in het verzoekschrift opgeworpen wordt dat de commissaris-generaal heeft nagelaten afdoende te onderzoeken of zij actueel internationale bescherming geniet in Griekenland, onderstreept de Raad dat uit voormelde gegevens afdoende blijkt dat aan verzoekende partij een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland. Er dient in dit verband op te worden gewezen dat de bewijslast met betrekking tot de eerder verleende internationale beschermingsstatus in toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet bij de commissaris-generaal berust, doch eens hieraan is voldaan, komt het de verzoeker die de actualiteit of effectiviteit van deze bescherming ter discussie stelt, persoonlijk toe om aan te tonen dat hij niet (meer) op deze bescherming kan rekenen. Derhalve komt het aan verzoekende partij zelf en niet aan verwerende partij toe om het bewijs te leveren dat verzoekende partij in Griekenland niet langer internationale bescherming geniet, alwaar zij echter geheel in gebreke blijft. Zij brengt geen concrete gegevens of verifieerbare elementen bij die wijzen op een intrekking of opheffing van de haar verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin. Er kan dan ook worden aangenomen dat haar internationale beschermingsstatus in Griekenland nog steeds geldig is.

2.4.6. Wat betreft de stelling in het verzoekschrift dat er geen concrete, actuele landeninformatie inzake de specifieke situatie van erkende vluchtelingen in Griekenland werd toegevoegd aan het administratief dossier, benadrukt de Raad evenwel dat in de bestreden beslissing verwezen wordt naar meerdere (actuele) bronnen met betrekking tot de specifieke situatie van erkende vluchtelingen in Griekenland, waaronder het *“Country*

Report: Greece. Update 2023" van AIDA/ECRE d.d. juni 2024, het rapport "Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights", van RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024, het "Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland" van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024, de "Communication on the status of migration management in mainland Greece" van de Europese Commissie d.d. 4 april 2025 en het rapport "Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights" van RSA/PRO ASYL d.d. april 2025. Tevens dient gewezen te worden op de actualisatie van de landeninformatie door verwerende partij per aanvullende nota.

De Raad onderstreept tevens dat zowel verzoekende partij als verwerende partij een veelheid aan recente, uitgebreide en gedetailleerde rapporten en informatie aanleveren, die afkomstig zijn van een breed scala aan bronnen. De Raad is dan ook van oordeel dat er te dezen en op heden wel degelijk voldoende actuele, betrouwbare, eensluidende en omvattende informatie voorligt, die toelaat om een gedegen inschatting te maken van de actuele situatie in Griekenland voor begunstigden van internationale bescherming.

2.4.7. Uit de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie kan verder niet worden afgeleid dat de levensomstandigheden van begunstigden van een internationale beschermingsstatus in Griekenland zodanig zijn dat deze begunstigden, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch zullen worden geconfronteerd met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan. De situatie is niet van die aard dat elke statushouder zich in of bij terugkeer naar Griekenland in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie bevindt, die het onmogelijk maakt om in zijn of haar elementaire levensbehoeften te voorzien. Dit neemt niet weg dat er in Griekenland sprake is van een zeer precaire situatie waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van statushouders in Griekenland. De situatie voor statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland is ernstig en moeilijk hetgeen onder andere het gevolg is van de administratieve obstakels waarmee zij worden geconfronteerd waardoor zij in zware en schrijnende levensomstandigheden kunnen terechtkomen met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp. In dit verband moet rekening worden gehouden met "alle gegevens van de zaak" (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, pt. 89) en is het noodzakelijk op basis van de individuele omstandigheden van verzoekende partij haar verzoek te beoordelen, waarbij het aan verzoekende partij toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de beschermingsstatus die haar in Griekenland werd verleend en de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat zij niet terechtkomt in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

Het thans door verzoekende partij bijgebrachte schrijven d.d. 19 november 2025 van een tiental afgevaardigden van Griekse (hulp)organisaties aan het Commissariaat-generaal (en DVZ) (bijlage 1 van de aanvullende nota's) werpt hierop geen ander licht. Wat betreft de kritiek in de brief op het rapport "Aide aux migrants", gepubliceerd door Cedoca op 25 juli 2025, waarbij gesteld wordt dat de informatie in het rapport niet (langer) correct en/of actueel is en verzocht wordt om voormeld rapport buiten beschouwing te laten bij de beoordeling van de situatie van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, merkt de Raad op dat verwerende partij noch in de bestreden beslissing noch in haar aanvullende nota verwijst naar dit rapport. Evenmin steunt de Raad zich in zijn beoordeling op dit rapport. Waar in het schrijven de moeilijke situatie in Griekenland voor begunstigden van internationale bescherming benadrukt wordt, onderstreept de Raad nog dat ook in de hierboven gedane analyse van de algemene situatie in Griekenland voor begunstigden van internationale bescherming erkend wordt dat de situatie voor statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland ernstig en moeilijk is, onder andere door de administratieve obstakels waarmee zij worden geconfronteerd waardoor zij in zware en schrijnende levensomstandigheden kunnen terechtkomen met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp. Verder erkent de Raad dat, gelet op de nieuwe wetgeving, onder meer inzake een AMKA, er een evolutie is naar een toenemende bureaucratistische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland. Echter dient te worden herhaald en benadrukt dat uit het geheel van de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie niet kan worden afgeleid dat de levensomstandigheden van begunstigden van een internationale beschermingsstatus in Griekenland zodanig zijn dat deze begunstigden, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch zullen worden geconfronteerd met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan. De situatie is niet van die aard dat elke statushouder zich in of bij terugkeer naar Griekenland in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie bevindt, die het onmogelijk maakt om in zijn of haar elementaire levensbehoeften te voorzien. Derhalve blijft onverminderd overeind dat, hoewel een voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming, een individuele beoordeling noodzakelijk blijft waarbij de persoonlijke situatie en individuele omstandigheden van de verzoeker als statushouder in Griekenland te dezen doorslaggevend zijn. Het komt dan ook wel degelijk aan verzoekende partij toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden

dat zij zich kan beroepen op de beschermingsstatus die haar in Griekenland werd verleend en de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat zij niet terechtkomt in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

In casu slaagt verzoekende partij er evenwel niet in aan te tonen dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terecht zal komen die zo ernstig is dat haar toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling.

2.4.8. Aangaande haar situatie in Griekenland als verzoeker om internationale bescherming, dus vooraleer er haar internationale bescherming werd verleend, duidt de Raad erop dat deze feiten – *in casu* de moeilijkheden met de politie op haar reisweg en in het opvangcentrum (waarvan zij filmpjes neerlegde (administratief dossier, stuk 5, map documenten, doc. 4)) (notities CGVS, p. 16-17) en het gebrek aan medische zorg voor een ontstoken nagel (notities CGVS, p. 19) – zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van haar situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, de diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

2.4.9. Verder dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij niet aantoont dat zij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland niet in staat was/is de nodige officiële documenten – meer bepaald een Griekse verblijfsvergunning (ADET), een fiscaal registratienummer (AFM) en een sociaal zekerheidsnummer (AMKA) – te bekomen waarmee zij in Griekenland haar rechten kan doen gelden wat betreft o.a. de gezondheidszorg, huisvesting, sociale zekerheid, de arbeidsmarkt en onderwijs, laat staan dat zij zou aantonen dat zij hierdoor, buiten haar wil en persoonlijke keuzes om, terechtkwam of bij een terugkeer naar Griekenland zal terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie.

Zo dient te worden herhaald dat zij in het bezit werd gesteld van een Griekse verblijfsvergunning (ADET) alsook van een Grieks reispaspoort. Deze documenten worden niet automatisch afgegeven maar na het doorlopen van bepaalde administratieve procedures, zo blijkt ook uit de eigen verklaringen van verzoekende partij (notities CGVS, p. 10-11), alwaar verzoekende partij aldus toe in staat bleek te zijn. Haar Griekse verblijfsvergunning is bovendien nog steeds geldig (zie *supra*).

Waar uit de verklaringen van verzoekende partij moet blijken dat zij niet langer in het bezit is van haar originele (afgedrukte) verblijfsvergunning omdat zij deze verloor, stelt de Raad vooreerst vast dat verzoekende partij zich desbetreffend beperkt tot ongestaafde beweringen en hieromtrent geen attest van verlies voorlegt. Bovendien wijst de Raad erop dat een persoon die internationale bescherming geniet in Griekenland en zijn afgedrukte verblijfsvergunning, *i.e.* het document dat aantoont dat hij in het bezit is van een geldige verblijfsvergunning, verliest niet te maken krijgt met de specifieke moeilijkheden waarmee personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en van wie de verblijfsvergunning is verlopen en die naar deze lidstaat moeten terugkeren, worden geconfronteerd. Zoals reeds opgemerkt, is de verblijfsvergunning van verzoekende partij nog steeds geldig (tot 07/03/2026) en is zij enkel niet langer in het bezit van haar afgedrukte verblijfsvergunning. Blijkens de in de bestreden beslissing aangehaalde informatie, is het mogelijk om een duplicaat te verkrijgen als de gedrukte verblijfsvergunning (ADET) verloren is gegaan. Hiertoe moet men zich naar een Asielbureau begeven om het verlies van het document aan te geven en een bewijs van verlies te krijgen dat aan de politie moet worden overgelegd. De politie zal de betrokken persoon een kennisgeving overhandigen. Het asielbureau moet van dit bericht op de hoogte worden gebracht en ongeveer 4 maanden nadat het op de hoogte is gebracht, neemt het een nieuwe beslissing over de afgifte van een verblijfsvergunning. Zodra de beslissing is verkregen, moet een afspraak worden gemaakt met het relevante politiekantoor om de nieuwe gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen. De procedure is vergelijkbaar in het geval van beschadigde documenten. Hoewel de voorliggende informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van de specifieke moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben wanneer zij terugkeren, maakt deze informatie evenwel geen melding van soortgelijke problemen waarmee personen worden geconfronteerd die geen gedrukte verblijfsvergunning meer hebben. Zelfs indien wordt aangenomen dat verzoekende partij niet langer in het bezit is van haar afgedrukte verblijfsvergunning, *quod non*, blijkt hieruit dan ook niet dat zij geconfronteerd zou worden met de moeilijkheden die statushouders ondervinden die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben. Uit de voorliggende informatie blijkt dat het fysieke document pas ongeldig wordt nadat aangifte van diefstal of verlies naar behoren is gedaan, bij de politie in Griekenland (zie "*Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*" gepubliceerd door RSA d.d. april 2025, p. 17). Verder blijkt nergens uit de voorliggende informatie dat de ongeldigheid van een afgedrukte ADET, in het kader van een procedure die tot doel heeft een identiek document te vervangen, zou leiden tot de opschorting of intrekking van het verblijfsrecht of andere rechten die aan dit document zijn verbonden. Zelfs indien wordt aangenomen dat verzoekende partij niet langer in het bezit is van haar afgedrukte verblijfsvergunning, *quod non*, blijkt hieruit dan ook niet dat zij geconfronteerd

zou worden met de moeilijkheden die statushouders ondervinden die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben.

Verder stelt verzoekende partij niet te weten wat een fiscaal registratienummer (AFM) is en of zij dit in Griekenland verkreeg (notities CGVS, p. 10). De Raad duidt er evenwel op dat aangenomen kan worden dat verzoekende partij in Griekenland over een AFM beschikte. Uit de voorliggende informatie blijkt immers dat mensen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen – wat *in casu* het geval is – automatisch een AFM krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen. Dit AFM wordt behouden wanneer de betrokkene een internationale beschermingsstatus krijgt toegekend en blijft geldig zolang de ADET geldig is. Waar verzoekende partij in haar verzoekschrift aanvoert dat enkel een AFM wordt gegeven indien de aanvrager een vaste verblijfplaats kan aantonen, benadrukt de Raad dat deze verificatie waarvan in de door haar aangebrachte informatie melding wordt gemaakt enkel geldt bij zij die voor 31 december 2020 een beschermingsverzoek hebben ingediend en niet automatisch een AFM hebben gekregen waardoor zij deze dienen aan te vragen bij de bevoegde autoriteit. Zulks geldt evenwel niet voor personen die na 31 december 2020 een verzoek om internationale bescherming indienen, zoals verzoekende partij *in casu*, die wel degelijk automatisch een fiscaal registratienummer (AFM) krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker om internationale bescherming ontvangen. Wel dient de begunstigde van internationale bescherming wanneer hij in het bezit wordt gesteld van zijn ADET een afspraak te maken bij het bevoegde belastingkantoor om de gegevens van het AFM bij te werken, hetgeen mogelijk is zolang de ADET geldig is (zie “*Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights*” gepubliceerd door RSA in april 2025, p. 20-21). Verzoekende partij toont niet *in concreto* aan dat het voor haar niet mogelijk was/is om deze administratieve formaliteit te vervullen. De Raad benadrukt hierbij dat het aan de verzoeker toekomt om de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten in Griekenland te doen gelden.

Evenmin weet verzoekende partij wat een sociaal zekerheidsnummer (AMKA) is en ondernam zij geen pogingen om zich te informeren hoe zij deze kon bekomen (notities CGVS, p. 9). Haar uitleg dat er in Griekenland niemand was om haar hierover te informeren en te helpen staat haaks op het gegeven dat zij toegang had tot een advocaat waarmee zij haar verblijfsvergunning en paspoort kon bekomen (notities CGVS, p. 9-10). Nergens uit haar verklaringen blijkt dat zij beroep zou hebben gedaan op een overheidsinstantie of hulporganisatie om desbetreffend ondersteuning te krijgen. Het feit dat zij niet in het bezit was/is van een AMKA is dan ook geheel te wijten aan haar eigen nalaten om zich dienaangaande te informeren en een AMKA aan te vragen. Blijkens de informatie waarnaar in de bestreden beslissing verwezen wordt, dienen personen die internationale bescherming genieten, om een sociaal zekerheidsnummer (AMKA) te verkrijgen, zich binnen een maand na afgifte van hun verblijfsvergunning (ADET) naar een dienstverleningscentrum voor de burger te begeven om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYP) om te zetten in een sociaal zekerheidsnummer (AMKA). Uit de beschikbare informatie blijken geen bijzondere problemen bij het voltooiën van deze procedures in de periode 2020-2023. Evenmin toont verzoekende partij *in concreto* aan dat zij bij terugkeer naar Griekenland niet in staat zal zijn een AMKA aan te vragen en te activeren. De Raad merkt hieromtrent op dat uit de beschikbare informatie blijkt dat ingevolge een nieuwe ministeriële regeling uit december 2023 sinds 1 april 2024 het AMKA bij een eerste uitgifte inactief wordt afgegeven en vervolgens dient te worden geactiveerd met bewijs van adres en werk/studie. Het bewijs van werk kan geleverd worden door middel van een arbeidscontract maar ook een werkbelofte/intentieverklaring volstaat reeds (zie “*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*” gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken in september 2024, p. 20-22; “*Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights*” gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in april 2025, p. 22-24; “*Country Report. Greece. Update on 2024*” gepubliceerd door AIDA/ECRE van 18 september 2025, p. 266-267). Verzoekende partij toont niet *in concreto* aan dat het voor haar onmogelijk is om dergelijk bewijs van adres en werk te leveren. De Raad herhaalt dat het aan de verzoeker toekomt om de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten in Griekenland te doen gelden.

2.4.10. Waar verzoekende partij gewag maakt van bepaalde moeilijkheden op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en gezondheidszorg tijdens haar verblijf in Griekenland als begunstigde van internationale bescherming (notities CGVS, p. 17), onderstreept de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat zij evenwel niet aantoont dat haar situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland van die aard was dat zij door de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten, en voor zover zij volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om, terecht is gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die haar niet in staat stelde om te voorzien in haar meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor haar fysieke of mentale gezondheid of haar in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer naar Griekenland.

Bovendien toont verzoekende partij, in het licht van de ervaringen waarmee zij naar eigen zeggen geconfronteerd werd, niet aan dat zij haar rechten ter zake niet zou kunnen doen gelden, nu immers vastgesteld moet worden dat zij hiertoe eerder beperkte stappen heeft gezet.

Vooreerst blijkt *in casu* immers duidelijk uit de verklaringen van verzoekende partij dat zij nooit de oprechte intentie had om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen en er haar rechten te doen gelden. Met name dient te worden vastgesteld dat zij amper twee maanden na de toekenning van haar internationale beschermingsstatus Griekenland verliet. Tevens gaf zij expliciet aan dat België al sinds Gaza haar doelbestemming betrof (notities CGVS, p. 15). Het is dan ook duidelijk dat verzoekende partij in Griekenland louter afwachtte tot zij de nodige Griekse documenten bekam die haar zouden toelaten haar reis verder te zetten, zonder dat zij daadwerkelijk enige intentie had om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen. Dit blijkt ook uit het gegeven dat zij niet op de hoogte blijkt te zijn van het fiscaal registratienummer (AFM) en sociaal zekerheidsnummer (AFM), *i.e.* belangrijke documenten waarmee zij in Griekenland haar rechten kan doen gelden wat betreft o.a. de gezondheidszorg, huisvesting, sociale zekerheid, de arbeidsmarkt en onderwijs (zie *supra*). Het is voor verzoekende partij niet mogelijk om op basis van dit uiterst kortstondig verblijf na het verkrijgen van internationale bescherming en de juiste documenten, conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van huisvesting, werkgelegenheid of medische zorg in Griekenland. De Raad benadrukt dat het aan de begunstigde(n) van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij/zij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoekende partij verwacht worden dat zij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen kunnen niet genoegzaam blijken uit verzoekende partij haar verklaringen en gedragingen. Uit de verklaringen van verzoekende partij blijkt immers dat zij klaarblijkelijk niet de intentie had om een duurzaam leven in Griekenland op te bouwen. Gelet op haar uiterst kortstondig verblijf in Griekenland na het verkrijgen van de internationale bescherming en de juiste documenten, kan reeds *a priori* niet worden aangenomen dat zij in Griekenland daadwerkelijke en ernstige pogingen ondernam om haar leven aldaar uit te bouwen en er haar rechten te doen gelden.

Dit wordt bovendien bevestigd door haar verklaringen over haar verblijf in Griekenland waaruit geen ernstige pogingen blijken om in Griekenland haar rechten te doen gelden op het vlak van huisvesting, tewerkstelling en medische zorg.

Inzake de door haar aangehaalde moeilijkheden op het vlak van huisvesting, tewerkstelling en onderwijs, worden in de bestreden beslissing immers volgende terechte en pertinente vaststellingen gedaan: *“Met betrekking tot uw moeilijkheden op het vlak van huisvesting merkt het CGVS op dat u niet buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om terecht bent gekomen in een toestand van verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelde om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve. In de twee maanden dat u in Griekenland verbleef na de toekenning van de vluchtelingenstatus was u hoofdzakelijk dakloos (CGVS, p. 14). U kon douches nemen bij Arabischstalige personen, kon geld lenen bij vrienden om uw eten te bekostigen en had toegang tot elektriciteit door een Arabische winkel waar u uw telefoon kon opladen (CGVS, p. 20). Daarnaast kon u af en toe rekenen op uw vrienden die een slaapplek aanboden (CGVS, p. 19). Verder overtuigen uw pogingen om een verblijfplaats te vinden niet. Gevraagd om een overzicht te geven van alle stappen die u ondernam zei u enkel naar uw vrienden te zijn gegaan voor onderdak en maakte u eenmaal melding bij de politie dat u dakloos was (CGVS, p. 19) wat zeer beperkte pogingen zijn. U zou niets kunnen huren omdat u niet beschikte over geld (CGVS, p. 19), hetgeen niet overtuigd gezien u wel in staat was om een advocaat te betalen om uw reispaspoort te bekomen en hierna uw reisweg kon financieren (zie *infra*). Gevraagd naar uw pogingen om werk te vinden om een verblijfplaats te bekostigen zei u dat er geen werk is in Griekenland (CGVS, p. 19), wat een louter een veronderstelling en veralgemenende verklaring is die op geen enkele manier overtuigd. U zou eenmaal naar een arbeidskantoor gegaan zijn (dat u niet aantoonde terwijl hiernaar gevraagd werd), maar kan hiervan de naam niet geven en probeerde hierna niet om naar een andere plek te gaan (CGVS, p. 20-21). Met betrekking tot uw moeilijkheden bij het vinden van onderwijs om de Griekse taal te leren merkt het CGVS op dat u beperkte stappen ondernam. Zo ging u amper éénmaal naar een school in Athene en bevestigde u dat u verder geen stappen ondernam om onderwijs te vinden in Griekenland (CGVS, p. 18). Dat u in deze school niet werd geholpen is louter een blote bewering die u op geen enkele manier aantoonde (CGVS, p. 18). Zo kan u de naam van de school niet geven. Omtrent al deze zaken merkt het CGVS eveneens op dat u geen contact opnam met personen of organisaties die instaan om net erkende vluchtelingen in Griekenland te helpen (CGVS, p. 18, 20). Het CGVS besluit dat u duidelijk niet de intentie had om in Griekenland te blijven en aldus kan worden aangenomen dat u onvoldoende uw rechten heeft uitgeput om een duurzaam en waardig verblijf aldaar uit te bouwen.”*

Daarnaast verklaart verzoekende partij dat zij in Griekenland nadat haar een internationale beschermingsstatus was toegekend tweemaal naar het ziekenhuis is gegaan voor psychologische hulp, maar dat zij er werd weggestuurd (notities CGVS, p. 6). Nog daargelaten de vaststelling dat dit slechts blote

beweringen betreffen en verzoekende partij dit nergens heeft gemeld (notities CGVS, p. 7), merkt de Raad dat uit haar verklaringen blijkt dat zij nadien geen enkele poging ondernam om elders psychologische hulp te krijgen (notities CGVS, p. 7). Deze verklaringen volstaan dan ook allerminst om aan te tonen dat verzoekende partij in Griekenland geheel verstoken was/is van medische zorg.

Dient in dit kader te worden herhaald dat verzoekende partij niet aantoont dat het voor haar onmogelijk was om de nodige documenten te bekomen waarmee zij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland toegang krijgt tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening, het huren van een woning, de sociale zekerheid en de gezondheidszorg. Zoals reeds bemerkt, beschikte zij in Griekenland wel degelijk over een AFM en liet zij voorts na een AMKA aan te vragen. In zoverre haar in Griekenland dan ook de toegang werd geweigerd tot huisvesting, de arbeidsmarkt, de sociale zekerheid en/of de gezondheidszorg omdat zij niet beschikte over de nodige documenten, dient dan ook te worden vastgesteld dat zulks geheel te wijten is aan haar eigen nalaten om stappen te ondernemen om de nodige documenten te bekomen waarmee zij desbetreffend haar rechten kon doen gelden. Daarenboven blijkt uit de voorliggende informatie dat begunstigten van internationale bescherming die niet over een AMKA beschikken in Griekenland niet geheel verstoken zijn van gezondheidszorg. Immers hebben zij gratis toegang tot medische noodhulp. Verder zijn er medische centra en poliklinieken in het beheer van ngo's die verschillende medische diensten aanbieden aan statushouders. Ook hebben veel gemeenten medische centra waar ook statushouders zonder AMKA terecht kunnen. Tevens kunnen statushouders zonder AMKA gratis of tegen een kleine vergoeding toegang krijgen tot de benodigde medicijnen indien er een recept is voorgeschreven door een arts in een openbare instelling, zoals een ziekenhuis of een medisch centrum (*"Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland"*, september 2024, p. 49-50; *"Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights"* gepubliceerd door RSA in april 2025, p. 35; *"Country Report. Greece. Update on 2024"* gepubliceerd door AIDA/ECRE van 18 september 2025, p. 268).

Ten slotte wijst de Raad er nog op dat verzoekende partij, vooraleer zij haar verzoek in België indiende, in Duitsland een verzoek om internationale bescherming indiende, maar het resultaat hiervan niet afwachtte (notities CGVS, p. 15). Dit gegeven ondergraaft op ernstige wijze haar beweerde nood aan bescherming ten aanzien van Griekenland. De vaststelling dat zij bovendien op haar reis naar Duitsland reeds België passeerde en hier geen verzoek om internationale bescherming indiende, doet finaal afbreuk aan deze door haar beweerde nood aan bescherming ten aanzien van Griekenland.

2.4.11. Inzake haar verklaring dat zij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland zou zijn achtervolgd door druggebruikers en daklozen die haar wilden aanvallen en in Athene werd gecontroleerd en gefouilleerd door de politie die haar niet respectvol behandelde (notities CGVS, p. 16-17), merkt de Raad dat deze feiten onvoldoende zwaarwichtig zijn om te kunnen worden beschouwd als een onmenselijke of vernederende behandeling. Bovendien toont verzoekende partij niet aan dat zij ernstige pogingen ondernam om beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties. De door haar verklaarde problemen met daklozen en druggebruikers liet zij na te melden bij de bevoegde autoriteiten (notities CGVS, p. 21). Zij sprak een politieagent op straat aan doch liet na een officiële klacht in te dienen (notities CGVS, p. 21-22). Omtrent de door haar verklaarde wantoestanden van de politie zou zij éénmaal naar een politiekantoor zijn gegaan, waar er niet naar haar werd geluisterd (notities CGVS, p. 21). Zij legt hiervan evenwel geen enkel bewijs neer, terwijl hiernaar gevraagd werd (notities CGVS, p. 21), waardoor dit niet meer is dan een blote bewering. Evenmin ondernam verzoekende partij verdere stappen en liet zij na contact op te nemen met de Griekse Ombuds om deze praktijken aan te kaarten (notities CGVS, p. 21). Gelet op hoger genoemd vermoeden dat haar grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, hetgeen tevens impliceert dat de aldaar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden, mag van verzoekende partij evenwel worden verwacht dat zij zich voor hulp of bescherming richt tot de bevoegde instanties en alle mogelijke middelen uitput die het recht in Griekenland haar biedt.

2.4.12. Verzoekende partij maakt evenmin aannemelijk dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die haar zou verhinderen haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland, of waardoor zij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

In haar verzoekschrift en aanvullende nota's wijst verzoekende partij op haar psychische gezondheidstoestand, doch de Raad stelt vast dat uit de voorgelegde psychologische stukken niet kan blijken dat er in hoofde van verzoekende partij sprake is van medische en/of psychische problemen (en/of andere elementen) die belangrijke negatieve gevolgen zouden hebben voor haar zelfstandig functioneren. De Raad volgt verwerende partij waar deze hieromtrent in de bestreden beslissing het volgende motiveert: *"Zo legde u slechts één document neer wat uw psychologische problemen omschrijft. Hierin is dan ook geen diagnose gesteld, maar staan louter symptomen beschreven als flashbacks, angstaanvallen, bezorgdheid en het praten met familieleden die niet aanwezig zijn (zie groene map). Het tweede document toont enkel aan dat u*

op 2 juni 2025 een afspraak had met een psycholoog, verdere informatie ontbreekt (zie groene map). U zou in België een psychiater toegewezen hebben gekregen, maar had deze afspraak gemist door een probleem met de post (CGVS, p. 4-5). U liet het na hiervan bewijs te bezorgen terwijl u dat werd gevraagd (CGVS, p. 5). Aangezien deze problemen reeds in Griekenland begonnen, is het bevreemdend dat u in Duitsland waar u zich anderhalf jaar in de asielpcedure bevond geen psychologische hulp heeft gezocht (CGVS, p. 7). Dat niemand u deze hulp voorstelde in Duitsland is geen afdoende verklaring aangezien u hier zelf kan naar vragen (CGVS, p. 7). Verder weerhoudt deze problematiek u er niet van om in België te werken en naar de bibliotheek te gaan (CGVS, p. 8).". Hoewel ook hier op zich niet betwist wordt dat de situatie in Gaza een psychologische impact heeft op verzoekende partij, kan evenwel, gelet op het voorgaande, niet blijken dat zij persoonlijk dermate zware psychische problemen ondervindt dat deze haar zelfstandig functioneren beïnvloeden. Verder blijkt ook nergens uit dat verzoekende partij een zware zorg en/of een complexe monitoring behoeft die in Griekenland niet beschikbaar zou(den) zijn. Uit de door haar bijgebrachte documenten blijkt dat zij vijf psychologische sessies volgde, waarvan de laatste van deze sessies plaatsvond op 7 januari 2025, en dat zij op 2 juni 2025 een afspraak had bij een psycholoog (notities CGVS, p. 7-8; administratief dossier, stuk 5, map documenten, doc. 3). Meermaals gevraagd waarom deze psychologische behandeling niet kan worden verder gezet in Griekenland, verklaarde verzoekende partij dat zij in België alles heeft gevonden zoals werk, onderwijs en opvang, zij niet wil terugkeren naar Griekenland en haar omstandigheden daar slecht waren (notities CGVS, p. 9). Deze verklaring toont op geen enkele manier aan waarom haar psychologische behandeling niet kan worden verder gezet in Griekenland. Er kan dan ook van uitgegaan worden dat zij deze behandeling verder kan zetten in Griekenland. Hieruit blijkt allerm minst dat verzoekende partij een bijzondere medische kwetsbaarheid vertoont of een complexe en gespecialiseerde medische behandeling nodig heeft die een terugkeer naar Griekenland in de weg zou staan. Dit geldt des te meer nu verzoekende partij geen recente medische en/of psychologische attesten bijbrengt waaruit blijkt dat zij nog steeds psychologisch wordt opgevolgd. Verzoekende partij maakt dan ook niet aannemelijk dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die haar zou verhinderen om haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status in Griekenland.

Er kan *in casu* worden aangenomen dat verzoekende partij voldoende autonoom en zelfredzaam is om zich bij terugkeer naar Griekenland zelfstandig te handhaven. In de bestreden beslissing wordt hieromtrent immers dienstig op het volgende gewezen: "Uit uw verklaringen blijkt dat u voldoende zelfredzaam was in Griekenland. U heeft er de procedure doorlopen om een reispas te verkrijgen, wat niet automatisch gebeurt (CGVS, p. 9-10). Het CGVS wijst er echter op dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland niet automatisch een reisdocument krijgen, maar pas nadat de betrokkene hiertoe een specifiek verzoek heeft ingediend bij het paspoortbureau van de Griekse politie. De persoon die internationale bescherming geniet, moet ook bepaalde documenten voorleggen, waaronder een kopie van de beslissing tot toekenning van internationale bescherming en een kopie van zijn ADET (of een bewijs dat zijn ADET-aanvraag in behandeling is), en moet de som van 84,40eur betalen. De begunstigde van internationale bescherming moet een lijst raadplegen die regelmatig online wordt gepubliceerd om te weten te komen of het reisdocument klaar is. Als het reisdocument klaar is, moet de betrokkene naar het Regionaal Asielbureau van Thessaloniki of het Regionaal Asielbureau van Attica gaan om het in ontvangst te nemen. Al deze procedures moeten persoonlijk worden uitgevoerd (Refugee.info Greece, Travel Documents in Greece, 9 februari 2024, beschikbaar op : <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985654192535>). Dat u om dit document te bekomen een advocaat onder de arm had genomen en de kostprijs 700 euro bedroeg (CGVS, p. 11) is een andere indicatie voor uw (financiële) zelfredzaamheid. Verder verwijst u meermaals naar een netwerk van vrienden in Griekenland die u informatie gaven over bepaalde zaken en u soms hadden opgevangen (CGVS, p. 11, 14, 19, 20).

Verder merkt het CGVS nog andere indicaties van uw zelfredzaamheid en autonomie op. Zo behaalde u in Gaza een diploma hoger onderwijs als medisch secretaris (CGVS, p. 11-12). Daarnaast organiseerde en betaalde u 190 euro met hulp van uw broer uw reis vanuit Griekenland naar België waarna u anderhalf jaar in Duitsland kon verblijven (CGVS, p. 13-14). Hierna regelde u uw vertrek naar België met de *flixBus* en kocht een Palestijnse vriend uw ticket (CGVS, p. 15)." Dient in dit kader tevens te worden herhaald dat verzoekende partij in België werkt, waaruit wederom haar zelfredzaamheid blijkt (notities CGVS, p. 8). Uit haar verklaringen blijkt dan ook dat verzoekende partij beschikt over een zekere mate van zelfredzaamheid, keuzemogelijkheden, de capaciteit om complexe stappen te ondernemen en een ondersteunend netwerk. Er kan dan ook niet worden ingezien waarom een terugkeer naar Griekenland om daar een duurzaam bestaan uit te bouwen voor verzoekende partij niet mogelijk zou zijn.

2.4.13. Verder kan verzoekende partij evenmin volstaan met een loutere algemene verwijzing naar de moeilijke (levens)omstandigheden voor begunstigten voor internationale bescherming in Griekenland teneinde aan te tonen dat zij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen. Zij dient zulks *in concreto* aan te tonen, alwaar zij echter in gebreke blijft.

2.4.14. In het verzoekschrift maakt verzoekende partij nog gewag van vijandigheid, racisme en discriminatie door de Griekse bevolking. De Raad merkt in dit verband op dat vreemdelingen in Griekenland, net als in andere lidstaten, kunnen worden geconfronteerd met discriminatie, racisme of xenofobie maar dat dit niet tot het besluit leidt dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van verzoekende partij niet zullen nakomen of dat dit invloed heeft op de werking van de officiële instanties en de rechtscolleges in Griekenland. Bovendien houdt dit op zich evenmin in dat de Griekse autoriteiten hun verdragsrechtelijke verplichtingen niet nakomen en dat zij niet bij machte zouden zijn om een passende bescherming te bieden aan betrokkenen bij situaties van discriminatie, racisme of xenofobie. De informatie die blijkt uit het bijgebrachte CERD-rapport d.d. 24 december 2024 (bijlage 4 van het verzoekschrift) werpt hierop geen ander licht. Er mag dan ook van verzoekende partij worden verwacht dat zij zich bij eventuele problemen van vijandigheid, racisme en discriminatie voor hulp en/of bescherming richt tot de Griekse autoriteiten.

2.4.15. Ook met een algemene verwijzing naar de werkloosheidsgraad in Griekenland toont verzoekende partij niet *in concreto* aan dat zij in een dergelijke situatie verkeerde dan wel bij een terugkeer daarin dreigt terecht te komen. De Raad kan aannemen dat het in de huidige omstandigheden moeilijk is om werk te vinden in Griekenland omwille van de economische situatie, zoals dit ook in andere Europese landen het geval kan zijn, maar uit de informatie aangebracht door de beide partijen kan niet blijken dat het daardoor absoluut onmogelijk zou zijn voor verzoekende partij om in haar levensonderhoud te voorzien.

2.4.16. Het feit dat, zoals in het verzoekschrift wordt aangevoerd, gezinshereniging in theorie mogelijk is, doch het in de praktijk wordt belemmerd en/of zelfs onmogelijk wordt (gemaakt) en de procedures zeer lang duren, toont verder niet aan dat Griekse statushouders, zoals verzoekende partij, aan een met artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie strijdige behandeling zouden worden onderworpen en dat zij in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zouden/dreigen te belanden. Dit gegeven op zich bereikt als dusdanig niet de vereiste drempel van zwaarwegendheid. Bovendien blijkt niet dat statushouders in Griekenland in deze lidstaat geen gerechtelijke of andere stappen zouden kunnen ondernemen indien zij menen dat hen onterecht de toegang tot een dergelijke procedure wordt ontzegd of bemoeilijkt.

2.4.17. Wat betreft de argumentatie in het verzoekschrift dat *"uit het AIDA-rapport verder blijkt dat de situatie van de terugkeerders dusdanig risicovol is, dat de Europese Commissie onder meer België, die overging tot deportatie, op het matje riep, omwille van schendingen van de basis mensenrechten. (p. 246)"*, blijkt uit een lezing van het betreffende rapport waarnaar verwezen wordt dat op 29 september 2022 de Europese Commissie een 'inbreukprocedure' opstartte tegen België, Duitsland, Spanje en Griekenland omwille van het zich niet schikken aan/naar de Terugkeerrichtlijn 2008/115/EC. De Commissie verstuurde een brief ter kennisgeving aan die 4 lidstaten inzake een incorrecte omzetting van enkele bepalingen van voormelde richtlijn, die voorzien in een aantal regels voor de terugkeer van derdelanders die niet voldoen aan de voorwaarden inzake de toegang tot en het verblijf en de vestiging in een lidstaat, en riep op om zich te conformeren aan de EU-wetgeving. De lidstaten kregen twee maanden de tijd om te antwoorden op de opmerkingen van de Europese Commissie, en bij gebrek aan een afdoende antwoord kon de Commissie beslissen om zich hierover verder uit te spreken ten aanzien van de betreffende lidstaat. De (hogervermelde) lezing van verzoekende partij van die bewuste passage in het AIDA-rapport vindt aldus geen steun in het rapport zelf, waardoor haar argumentatie feitelijke grondslag mist en niet dienstig of ernstig is. Uit het rapport blijkt geenszins hetgeen verzoekende partij hierin meent te lezen. Het rapport bevat voorts geen verdere informatie over een eventueel gevolg van en vervolg op het bewuste schrijven van de Europese Commissie.

2.4.18. In zoverre verzoekende partij in het verzoekschrift nog aanvoert dat zij geen bescherming tegen refoulement geniet in Griekenland, verwijst de Raad naar het voorgaande waarbij werd vastgesteld dat er geen elementen voorliggen waaruit kan blijken dat zij actueel niet langer internationale bescherming geniet in Griekenland. Zij toont ook op geen enkele wijze aan dat er sprake is van een wijdverspreide en systematische praktijk van teruggrijving van erkende vluchtelingen door de Griekse overheden. Evenmin toont zij *in concreto* aan dat er in haar geval een reëel risico op refoulement bestaat.

2.4.19. De verwijzing in haar verzoekschrift en aanvullende nota's naar internationale rechtspraak en arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is evenmin van die aard dat zij afbreuk kan doen aan het voorgaande. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in Griekenland gebeurt in het kader van een individuele beoordeling van de zaak die voorligt in elk stadium van de asielpcedure. Feiten en elementen eigen aan elk concreet beschermingsverzoek zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier. Voormelde analyse van de situatie in Griekenland is gesteund op de informatie zoals aangebracht door beide partijen.

2.4.20. Gelet op wat voorafgaat, is de Raad van oordeel dat verzoekende partij niet aantoonbaar dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terecht komt die zo ernstig is dat haar toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, pt. 91).

Zij toont niet aan dat zij bij een terugkeer naar Griekenland persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 EVRM of artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

2.4.21. De door verzoekende partij bijgebrachte documenten (administratief dossier, stuk 5, map documenten, docs. 1-5) werpen geen ander licht op bovenstaande bevindingen.

De kopie van haar Palestijnse identiteitsdocumenten (doc. 1) biedt louter een indicatie van haar identiteit en herkomst, *i.e.* elementen die hier niet ter discussie staan. De kopie van haar verblijfskaart uit Griekenland (doc. 2) toont aan dat haar in Griekenland een internationale beschermingsstatus werd toegekend en dat zij in dit kader een verblijfsvergunning verkreeg die nog steeds geldig is. Dit wordt evenmin betwist en hiermee werd hierboven rekening gehouden. Ook de door haar bijgebrachte psychologische documenten (doc. 3) werden *supra* reeds omstandig besproken, net als de filmpjes op de USB-stick van haar periode in het opvangcentrum in Griekenland (doc. 4). De andere filmpjes op de USB-stick (doc. 4) hebben betrekking op de situatie in Gaza, waarvoor zij in Griekenland reeds bescherming geniet, en staan los van haar situatie in Griekenland. Het busticket (doc. 5) toont enkel haar reisweg van Duitsland naar België aan, hetgeen evenmin betwist wordt.

2.4.22. Gelet op het voorgaande, stelt de Raad vast dat verzoekende partij geen elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die haar reeds werd toegekend in Griekenland. Er worden geen feiten of elementen aangetoond die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op haar specifieke omstandigheden verhinderen. Haar beschermingsverzoek dient dan ook op basis van deze rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard.

Bijgevolg moet er geen inhoudelijk onderzoek worden gevoerd naar de materiële voorwaarden voor internationale bescherming voorzien in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad opmerkt dat een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in principe moet worden beoordeeld in het licht van het herkomstland (RvS 11 september 2014, nr. 228.337; RvS 20 november 2014, nr. 229.251 en RvS 23 mei 2017, nr. 238.301). Waar het beschermingsverzoek van de verzoekende partij niet-ontvankelijk blijkt omdat zij zich nog (redelijkerwijs) kan beroepen op haar beschermingsstatus in Griekenland, kan de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet dan ook niet dienstig worden aangevoerd. Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

De verwijzing in haar verzoekschrift en aanvullende nota's naar de situatie in Palestina is *in casu* dan ook niet dienstig voor de beoordeling van het verzoek van verzoekende partij. De situatie wordt namelijk beoordeeld ten opzichte van het land waar zij internationale bescherming geniet, namelijk Griekenland.

2.4.23. In de mate verzoekende partij artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie geschonden acht, benadrukt de Raad dat deze artikelen vereisen dat verzoekende partij doet blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat zij in het land waarnaar zij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie vindt immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij/zij een dergelijk risico loopt, moet zijn/haar beweringen staven met een begin van bewijs. *In casu* toont verzoekende partij niet aan dat zij, die de internationale beschermingsstatus geniet in Griekenland, geen toegang zou krijgen tot de rechten en voordelen verbonden aan haar status inzake toegang tot onder meer gezondheidszorg, werkgelegenheid en huisvesting. Verder geniet zij als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. De levensomstandigheden van verzoekende partij in Griekenland kunnen niet worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 EVRM.

2.4.24. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien februari tweeduizend zesentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT